

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/148/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010038
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3619010038.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému J. R., nar. XX.X.XXXX v J., trvale bytom J., J. Y. XXXX/XX, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí dňa 17. marca 2021 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 19.08.2020, sp. zn. 2Nt/4/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného J. R. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Partizánske uznesením zo dňa 19.08.2020, sp. zn. 2Nt/4/2019 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného J. R. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 1T/46/2018, doručený súdu 11.02.2019, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť v danom prípade iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/46/2018-498 zo dňa 16.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/150/2018-523 zo 04.02.2019 bol obžalovaný J. R. uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti citovaného rozsudku a bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu do stredným stupňom strázenia, zároveň mu bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že H. Y. sa v procesnom postavení svedka doznal k predaju a distribúcii omamných a psychotropných látok, no OČTK v jeho veci nekonali; v ÚVV ho navštívil vyšetrovateľ, pričom mal od neho prevziať mobilný telefón Samsung, čo odsúdený odmietol, v telefóne sa nachádzali drogy, o čom on nemal vedomosť, pretože nič také sa pri jeho osobnej prehliadke nenašlo; v pôvodnom konaní mu bola odňatá možnosť preukázať nevinu, či iný podiel na vine, boli zamietnuté návrhy na vykonanie DNA analýzy. On mal u seba len štyri jednorazové dávky, ostatné boli G. R., pričom mal za to, že išlo o podvrh, čo by preukázala práve DNA skúška a konfrontácia so svedkom R., ktorá mu ale nebola umožnená. Odsúdený dňa 21.07.2020 doručil okresnému súdu návrhy na doplnenie dokazovania, kde navrhol expertízu jeho mobilného telefónu, pretože sa tam nachádza komunikácia medzi ním a príslušníkmi kriminálnej polície C. F. a K. H., ktorý túto komunikáciu zatajil a navrhol vypočutie svedka D. L.. Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odmietol návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom svedka D. L. a expertízou mobilného telefónu odsúdeného. Vykonanie dôkazov v konaní o povolenie obnovy konania je neoddeliteľne späté s dôvodmi obnovy konania. Pokiaľ ide o dôkazy, ktoré už vykonané boli (návrh na opätovné vypočutie

svedkov, oboznamovanie listín) alebo preukazujú skutočnosti už zistené z iných dôkazov (duplicitné dôkazy), dôkazy, ktorými sa síce môžu zistiť nové skutočnosti, no nič nemiene na rozhodných skutočnostiach preukazujúcich spáchanie trestnej činnosti odsúdeným, tak nejde o dôkazy, odmietnutím ktorých by bolo znemožnené dosiahnuť účel obnovy konania. Navrhnuté dôkazy odsúdeným nie sú dôkazy, ktoré sú spôsobilé preukázať nové skutočnosti majúce vplyv na pôvodné rozhodnutie vo veci samej. Je potrebné uviesť, že odsúdený nebol uznaný vinným za predaj omamných látok spáchaný na viacerých osobách - teda skutok pôvodne v obžalobe právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno j) Tr. zák., ale preto, že neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku. K tejto trestnej činnosti sa priznal, nepodal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda že trestnú činnosť doznal a aj ju oľutoval - tú aj zohľadnil pri rozhodovaní o treste - inak by dolná hranica trestnej sadzby bola 5 rokov a 4 mesiace. Hoci obžalovaný vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania namietal postup polície, ktorý mal viesť k usvedčujúcim výpovediam proti jeho osobe svedkami, výčitky voči postupu polície boli jednak súčasťou obrany odsúdeného už v pôvodnom konaní a navyše, sú právne irelevantné vo vzťahu k trestnej činnosti, pre ktorú bol právoplatne uznaný vinným - keďže súd z výpovedí svedkov nevychádzal - dilerstvo mu preukázané nebolo. Ďalej okresný súd uviedol, že rovnako skutočnosť, že pri odovzdávaní mobilného telefónu odsúdenému bola nájdená náplast fentanylu pod krytom telefónu, je pre konanie o povolenie obnovy konania skutočnosťou právne irelevantnou, pretože odsúdený J. R. nie je odsúdený za prechovávanie predmetnej náplaste, ktorá mimochodom bola na mobilnom telefóne nalepená už v čase znaleckého skúmania A. C., ktorý si to evidentne nevšimol, resp. nemal vedomosť, že ide v skutočnosti o náplast obsahujúcu omamnú látku. Nie je žiadnou novou skutočnosťou a pre právne posúdenie skutku nie je ani podstatné, kto bol "vlastníkom" fentanylových náplastí, ktoré boli pri osobnej prehliadke odsúdenému zaistené, pretože z vlastnej doznávajúcej výpovede aj ostatných dôkazov vyplynulo, že odsúdený časť z nich prechovával pre G. R.. Teda mal ich u seba dobrovoľne a s vedomím čo prechováva. Už len to postačuje na právnu kvalifikáciu skutku tak, ako ho súd uznal vinným. Preto okresný súd nepovažoval návrh odsúdeného, pokiaľ ním mal byť aj napádaný výrok o vine, za dôvodný. Dôvody, ktoré uvádzal, jeho návrhy na vykonanie dôkazov, neboli spôsobilé preukázať žiadne nové pre právne posúdenie skutku podstatné skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie o vine a rovnako ani o treste. Odsúdený neprodukoval dôkaz súdu skôr neznámy, ktorý by mohol mať vplyv na uloženie miernejšieho trestu odsúdenému. Záverom okresný súd poukázal na to, že odsúdenému bol uložený trest blízko dolnej hranice trestnej sadzby - 4 roky odňatia slobody (trestná sadza 3-10 rokov odňatia slobody), pričom skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2017, ktorý mu bol uložený za úmyselnú majetkovú trestnú činnosť.

Proti tomu uzneseniu podal v zákonnej trojdňovej lehote sťažnosť odsúdený J. R. prostredníctvom svojho obhajcu, ktorú však do dňa konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 23. októbra 2020, na neverejnom zasadnutí dňa 17. marca 2021 preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného J. R. nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži predovšetkým na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pričom príčiny týchto nedostatkov (nové skutočnosti a dôkazy) vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. V konaní o povolenie obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, rovnako v konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať ani vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom

konaní. Toto konanie sa v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 ods. 1 až 3 Tr. por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa, nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

K jednému z odsúdeným uvádzaných dôvodov na povolenie obnovy konania týkajúceho sa zamietnutia jeho návrhov na vykonanie DNA analýz v pôvodnom konaní, krajský súd uvádza, že odsúdený opakovane podáva totožné návrhy na vykonanie DNA analýz, pričom z obsahu spisu má krajský súd za preukázané, že uvedené žiadal odsúdený v pôvodnom konaní už dvakrát a to v prípravnom konaní (č.l. 318) a tiež v konaní pred súdom (č.l. 356). Vzhľadom na uvedené krajský súd opätovne zdôrazňuje, že za nové skutočnosti nemožno považovať skutočnosti, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj v tom prípade, keď sa s nimi súd nevyrovnal alebo ich prehliadol, prípadne zle vyhodnotil. (Uznesenie Najvyššieho súdu z 18. januára 1996, sp. zn. 8 Tz <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzqga>> 201/95, publikované pod R 6/1997)

Skutočnosť uvádzaná odsúdeným ako dôvod povolenia obnovy konania a to nekonanie OČTK vo veci svedka H. Y., ktorý sa doznal k predaju a distribúcii drog, je skutočnosťou právne irelevantnou vo vzťahu k trestnej činnosti, pre ktorú bol ods. J. R. právoplatne uznaný za vinného, keďže dilerstvo odsúdenému preukázané nebolo. Rovnako skutočnosť, na ktorú odsúdený taktiež poukazoval v návrhu na povolenie obnovy konania, že od vyšetrovateľa mal vo väzbe prevziať telefón, v ktorom sa nachádzali drogy, čo však odmietol, nie je žiadnou novou skutočnosťou odôvodňujúcou iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného. Naopak ide o skutočnosť právne irelevantnú pre právne posúdenie skutku, naviac i prokurátor na verejnom zasadnutí okresného súdu dňa 19.08.2020 poukázal na fakt, že v tejto veci bolo realizované trestné stíhanie pre prečin podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. na OR PZ Partizánske pod sp. zn. ČVS: ORP-45/2019, pričom uznesením zo dňa 17.05.2019 bolo trestné stíhanie prerušené, nakoľko sa nepodarilo ustáliť, komu fentanylové náplasti nájdené v mobilnom telefóne patria - či odsúdenému J. R. alebo inej konkrétnej osobe. Rovnako ani návrhy na doplnenie dokazovania podané odsúdeným v konaní o povolenie obnovy konania a to expertíza jeho mobilného telefónu a návrh na vypočutie svedka D. L. nie sú skutočnosťami, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Krajský súd pre úplnosť dodáva, že žiadna z odsúdeným uvádzaných skutočností, či už v návrhu na povolenie obnovy konania, na samotnom verejnom zasadnutí okresného súdu konanom dňa 19.08.2020, ani dôkazov uvádzaných v žiadosti odsúdeného o vykonanie dôkazov v konaní o povolení obnovy konania zo dňa 19.07.2020 (č. l. 48) nie sú skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr neznámymi, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V pôvodnom konaní sa naviac odsúdený k vine priznal, preto mu súd prvého stupňa priznal okrem iných okolností i túto poľahčujúcu okolnosť (v opačnom prípade by dolná hranica trestnej sadzby bola 5 rokov a 4 mesiace). Trest odňatia slobody bol odsúdenému uložený vo výmere 4 (štyri) roky, teda bližšie k dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby za trestný čin podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. (3 roky až 10 rokov). Je tiež potrebné dodať, že odsúdený skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/56/2017. Preskúmaním dôvodov návrhu na povolenie obnovy konania a všetkých odsúdeným uvádzaných skutočností dospel krajský súd na

základe vyššie uvedeného tiež k záveru, že odsúdený neuviedol ani dôkaz, ktorý by mohol mať vplyv na uloženie miernejšieho trestu.

Okresný súd teda správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh odsúdeného za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočne zrejmé nielen to, že odsúdený sa návrhom na obnovu konania domáhal prehodnotenia správnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o vine a treste, ale tiež prehodnotenia postupu orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní a v konaní pred súdom napriek tomu, že v konaní o povolenie obnovy konania zákon takúto možnosť nedáva, ale aj to, že podstatné argumenty, okolnosti a dôkazy, o ktoré oprel svoj návrh, boli známe už v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom.

Okresný súd v napadnutom uznesení správne poukázal na to, že z hľadiska preukázaných skutkových zistení v pôvodnom konaní nemožno za novú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zistenie skutkového stavu a ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, považovať odsúdeným tvrdené okolnosti, že v pôvodnom konaní mu bola odňatá možnosť preukázať nevinu, nakoľko mu boli zamietnuté jeho návrhy na vykonanie DNA analýz, taktiež skutočnosti o návšteve vyšetrovateľa vo väzbe odsúdeného a tiež nekonaní OČTK vo veci svedka H. Y., ktorý sa doznal k predaju a distribúcii drog.

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a neakceptoval ju. So skutkovými a právnymi námietkami odsúdeného sa totiž súd prvého stupňa v napadnutom uznesení riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Krajský súd, keďže sa so závermi okresného súdu stotožnil, nepovažoval sťažnosť odsúdeného J. R. za dôvodnú a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.